

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De Vises Steen

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaeventyr04val-shoot-idm139893299890048.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

«Nu vil jeg prøve det!» sagde den Tredie, »jeg har en fiin Næse!» og det var nu ikke fiint sagt, men saaledes talte han, og man maa tage ham, som han var, han var det gode Humeur, og han var Poet, en virkelig Poet, han kunde synge ud, hvad han ikke kunde sige; Meget kom ham i Tankegangen længe før hos de Andre. »Jeg lugter Luntten!» sagde han, og det var ogsaa Lugte-Sandsen, der hos ham i høi Grad var udviklet, og den han gav et stort Omraade i det Skjønnes Rige; »Een holder af Æbleduft og Een holder af Staldduft!» sagde han, »hver Duft-Region i det Skjønnes Rige har sit Publicum. Nogle føle sig hjemme i Kippe-Luft ved den rygende Tande i Tællelyset, hvor Snapsens Stank blander sig med den slette Tobaksrøg, Andre sidde heller i den qvalme Jasmin-Duft eller gnide sig med den stærke Nellikeolie, den kan man fornemme. Nogle søge den friske Søbrise, den raske Kuling, eller stige op paa den høie Bjergtop og see ud over det travle Smaaliv!» ja, det sagde han; det var som om han havde været ude i Verden før, levet med Menneskene og kjendte dem, men han havde den Klogskab i sig selv, den var Poeten i ham, det *Vor Herre* havde givet ham i Skjenk paa Vuggen.